

WYROK TRYBUNAŁU (wielka izba)
z dnia 1 marca 2005 r.

Konwencja brukselska – Zakres terytorialnego zastosowania konwencji brukselskiej – Art. 2 – Jurysdykcja – Wypadek zaistniały w państwie trzecim – Szkoda na osobie – Wytoczenie powództwa w Umawiającym się Państwie przeciwko osobie zamieszkałej w tym państwie oraz innym pozwanym mającym siedziby w państwach trzecich – Wyjątek oparty na doktrynie forum non conveniens – Niezgodność z konwencją brukselską

W sprawie C-281/02

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie Protokołu z dnia 3 czerwca 1971 r. w sprawie wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości Konwencji z 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Court of Appeal (England and Wales) Civil Division (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 5 lipca 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 31 lipca 2002 r., w postępowaniu

Andrew Owusu

przeciwko

**N. B. Jacksonowi, działającemu pod nazwą handlową „Villa Holidays Bal-Inn Villas”,
Mammee Bay Resorts Ltd,
Mammee Bay Club Ltd,
The Enchanted Garden Resorts & Spa Ltd,
Consulting Services Ltd,
Town & Country Resorts Ltd,**

Z powyższych względów Trybunał (wielka izba) orzeka co następuje:

Konwencja z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, w brzmieniu zmienionym Konwencją z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencją z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej oraz Konwencją z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej stoi na przeszkodzie temu, aby sąd Umawiającego się Państwa wyłączył swoją jurysdykcję, wynikającą art. 2 niniejszej konwencji na tej podstawie, że sąd państwa nie będącego stroną konwencji jest bardziej odpowiedni dla rozpoznania przedmiotowego sporu, nawet jeżeli nie może być brana uwagę jurysdykcja sądu innego Umawiającego się Państwa, lub nawet jeżeli spór ten nie ma żadnej więzi z innym Umawiającym się Państwem.

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)
z dnia 28 października 2004 r. [\(1\)](#)

Konwencja Brukselska – Artykuły 20 i 57 ustęp 2 – Niestawiennictwo pozwanego – Pozwany mający miejsce zamieszkania na terytorium innego Umawiającego się Państwa – Konwencja Genewska o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów – Kolidzja konwencji

W sprawie C-148/03,
mającej za przedmiot wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie Protokołu z dnia 3 czerwca 1971 r. dotyczącego dokonywanej przez Trybunał Sprawiedliwości wykładni Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, wniesiony przez Oberlandesgericht München (Niemcy), postanowieniem z dnia 27 marca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału dnia 31 marca 2003 r., w ramach postępowania pomiędzy:

Nürnbergger Allgemeine Versicherungs AG

a

Portbridge Transport International BV,

Z powyższych względów (trzecia izba) orzeka co następuje:

Art. 57 ust. 2 lit. a) Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, w brzmieniu zmienionym Konwencją z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencją z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej, Konwencją z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii oraz Konwencją z dnia 29 listopada 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, powinien być interpretowany w ten sposób, że sąd Umawiającego się Państwa, przed który została pozwana osoba mająca miejsce zamieszkania na terytorium innego Umawiającego się Państwa, może oprzeć swą jurysdykcję na konwencji szczególnej, której stroną jest także to pierwsze Państwo, a która zawiera szczególne postanowienia dotyczące jurysdykcji, nawet wówczas, gdy pozwany w danym postępowaniu nie wypowiada się co do istoty sprawy.